

Andrzej Tadeusz Kijowski

1954

Filolog, dr nauk humanistycznych, publicysta, menadżer kultury. Pseudonimy: „Tadeusz Żeglikowski” w paryskim „Kontakcie” (1984–1987); „Kat” w „Tygodniku Solidarność” i „Nowym Świecie” (1990–1992).

Pierwszy kontakt z działalnością opozycyjną we wrześniu 1976 za pośrednictwem Elżbiety Grunberg-Bąkowskiej – kolportaż „Biuletynu Informacyjnego” i Komunikatów KOR.

Związany z Nową od 1977 – za pośrednictwem Adama Michnika kontakt z Mirosławem Chojeckim.

W 1976 przepisywał na maszynie „Komunikat” Komitetu Obrony Robotników i „Biuletyn Informacyjny”, a w 1977 tomik Stanisława Barańczaka „Ja wiem, że to niesłuszne”. w 1977 udostępnił Nowej mieszkanie na magazyn bibuły. Współpracował przy wydaniu „Czarnej Księgi Cenzury” i kolportował ją wśród ludzi kultury. w 1982 prowadził wykłady w kościele św. Rocha w Białymstoku. w latach 1982–83 prowadził wykłady dla licealistów. Kolportował „Tygodnik Mazowsze” i „Wolę”. w 1984 przewiózł z Paryża do Polski pierwsze zdjęcia zamordowanego ks. Jerzego Popiełuszki. w 1984 i 1987 przewoził pieniądze, tonery, urządzenia elektroniczne, wydawnictwa emigracyjne. w latach 1985–86 współpracował z Teatrem Domowym (organizował

KLA

spektakle m.in. w mieszkaniu Hanny Kirchner oraz swojej matki na Jaworzyńskiej).

Po stanie wojennym, współtworzył samorząd: był wicemarszałkiem Sejmiku Warszawskiego, pracował w prasie, współtworzył niezależną telewizję (Nowa Telewizja Warszawa i sieć Polonia 1), zajmował się też organizacją i zarządzaniem kulturą. Stworzył Konkurs Teatrów Ogródkowych i Festiwal Ogrody Frascati.

Obecnie: (wrzesień 2007) – znowu w podziemiu.

andrzej.tadeusz@kijowski.pl

www.kijowski.pl